

Hižica

Novice

Dj. vrtića Rožica, Veliko Trgovišće

1

Rožica

himna vrtića

Rožica, Rožica, Rožica,
najdraža meni si hižica,
Rožica, Rožica, Rožica,
vu tebi vesel sam ja.

Tuj nas tete rada maju,,
navek s nam se poigraju,
sak dan nekaj nas nafčiju,
tuj se deca rada smiju...

Rožica, Rožica, Rožica,
najdraža meni si hižica,
rožica, rožica, rožica,
vu tebi vesel sam ja.

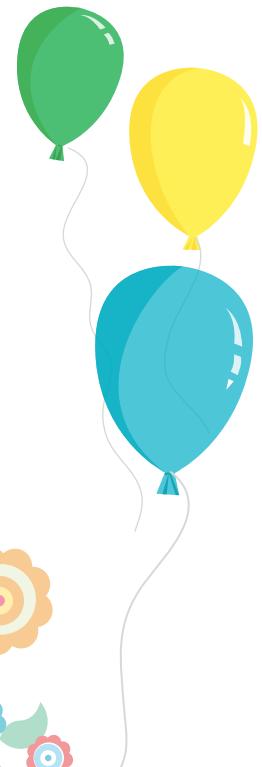
Striček kuhar fino kuha,

a najbolša mu je juha,
kak ti špigel vse se blista,
rožica je navek čista.

Rožica, Rožica, Rožica,
najdraža meni si hižica,
rožica, rožica, rožica,
vu tebi vesel sam ja.

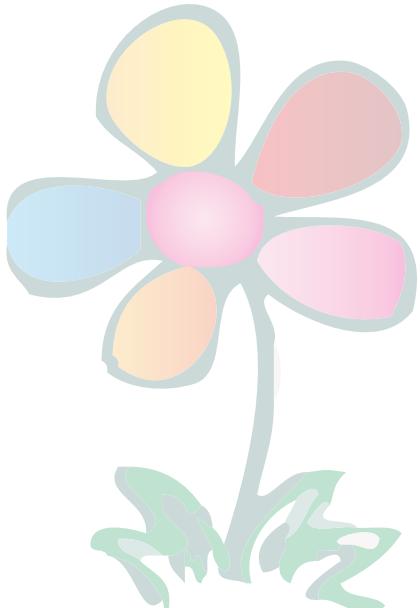
Zato navek naj ostane,
sreća za vse nove dane,
naj nam navek sunce sije,
naj se vsaki od nas smije.

Rožica, Rožica, Rožica,
najdraža meni si hižica,
rožica, rožica, rožica,
vu tebi vesel sam ja.

SADRŽAJ

<i>Riječ urednika.....</i>
<i>Mješovite grupe- velika obitelj.....</i>
<i>Kad su vrata „otvorena“ .....</i>
<i>Slušam i čujem što mi govorиш.....</i>
<i>Ja sam sretna „teta“.....</i>
<i>Malo dijete - Veliki kreativac.....</i>
<i>Malo dijete- Veliki znalac .....</i>
<i>Svako slovo - nešto novo.....</i>
<i>Projekti u „Rožici“.....</i>
<i>Od suradnje prema partnerstvu.....</i>
<i>Naš 1. rođendan.....</i>

Riječ uređnika

Dragi čitatelju,

pred Tobom su novinice koje smo nazvali „novicama“ imenom HIŽICA. Ovaj nam se naziv nametnuo sam po sebi, jer umjesto naziva vrtića „Rožica“, kojeg već koristi jedan drugi časopis, ime „hižica“ sugerira i izgled naše male kuće, te budi asocijaciju doma, djece, obitelji i topline. Nije bilo teško odlučiti se za ovakvu vrstu informiranja i prezentacije našeg rada jer izdavačka djelatnost neke odgojno-obrazovne ustanove već odavno nije velika novost. Ipak, za nas je ovo nešto jako veliko, jer naš mali vrtić djeluje tek dvije godine i u tom razdoblju desilo se dovoljno aktivnosti, sadržaja i novosti koje smo nastojali sažeti u ovoj maloj vrtičkoj brošuri.

Ovo je prilika da roditeljima, suradnicima, našoj lokalnoj zajednici i svima koje zanima rani razvoj djece prezentiramo i naša promišljanja odgojne prakse koja nam se svakim danom čini sve zahtjevnija, ali i naprednija. Mali godišnjak kojeg smo pripremili sadrži prepoznatljiva poglavљa, od tekstova naših stručnih djelatnika-odgojitelja, fotozapisa rada s djecom, do likovnih radova i izjava djece. Šve to u tridesetak stranica ispunjenih nastojanjem da Vam približimo odgojnu praksu našeg vrtića i dobru predškolsku praksu. Kako je naša Rožica hižica u punom smislu te riječi, željeli smo da i dizajnersko rješenje podsjeća na kuću, stoga Te, dragi čitatelju pozivamo da otvorиш vrata naše hižice i da se u njoj ugodno osjećaš listajući njezine „sobe“, odnosno stranice. Koristimo i ovu prigodu da se još jednom zahvalimo svima koji su u prošle dvije godine surađivali s nama, pomogli nam u stvaranju uvjeta za bolje djelovanje i svima onima koji su na bilo koji način utjecali da nam djeca ljepe, sretnije i zdravije odrastaju.

Ravnateljica, Gordana Pavlinić

Mješovite grupe – velika obitelj

Predškolski odgoj u institucionalnom kontekstu proživio je mnoge pozitivne promjene u proteklih dvadesetak godina. Nekadašnji je Plan i program predškolskog odgoja djeci i odgojiteljima određivao granice u njihovom napredovanju, razvoju, načinu i tempu učenja. Onemogućavao je djeci direktni kontakt s materijalom i samostalno učenje, a uloga je odgojitelja bila prenositi svoje znanje poučavanjem u tzv frontalnom radu. Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja predškolske djece i Koncepcija razvoja predškolskog odgoja donijeti su 1991. godine i bili su prekretnica u načinu rada u predškolskim ustanovama. Temelj navedenih dokumenata je predškolski kurikulum pod kojim podrazumijevamo odgojno-obrazovnu koncepciju koja se zajednički razvija u kvalitetnom okružju (materijalnom i socijalnom) za življjenje, učenje i odgoj djece u njoj.

Kurikulum ne predstavlja unaprijed određen plan rada već se razvija i mijenja u samom procesu. On se u potpunosti prilagođava djetetu i odgojitelju koji kreiraju odgojno-obrazovni rad. Interes djece za određenu temu je polazište procesa, a zadaća je odgojitelja pružiti djetetu materijalne poticaje kojima ono manipulira, te tako igrajući se učiti čineći. Socijalni su uvjeti vrlo bitni preduvjeti za djetetovo učenje jer međusobna komunikacija djece omogućuje razmjenu ideja i iskustva. Interakcija među djecom od najranije dobi uči djecu suradnji, dogоворима, kako razgovarati i pregovarati, što je i te kako važno za budući život i razvoj. Prvenstveno je važna igra djece različite kronološke dobi jer ona podsjeća na obitelj (više generacija u jednoj zajednici). Zato i kažemo da je vrtić proširena obitelj. Mlađa djeca tako uče od starijih oponašajući ih u igri, a starija se osjećaju važnom jer imaju ulogu učitelja.

Tako se i u našem vrtiću, koji radi po suvremenim načelima predškolskog odgoja, daje naglasak na međusobnoj komunikaciji djece. Mješovite dječje skupine i otvorena vrata među sobama dnevnog boravka daju djeci osjećaj slobode i potiču suradnju djece

različite dobi. Iako se obiteljska zajednica u većini slučajeva sastoji od dvoje i više djece različite dobi, često su se u početnoj praksi javljale nedoumice oko mješovitog sastava odgojnih grupa.

Mi u našoj svakodnevnoj odgojno-obrazovnoj praksi imamo primjere druženja mlade i starije djece čija suradnja ubrava njihovo učenje i napredak u razvoju gotovo svim područjima razvoja: govoru, izražavanju i stvaranju, motorici, samostalnosti, socijalnom razvoju, stvaranju pozitivne slike o sebi i sl. Želimo li da djeca postanu zrele i odgovorne osobe, mi im moramo omogućiti optimalne uvjete za cjelokupni psihofizički razvoj, a igra i suradnja su temelj dječjeg razvoja.

Odgoviteljica, Marina Bišćan

Kad su vrata otvorena

Vrtić otvorenih vrata uvelike se razlikuje od tradicionalnog vrtića. Razlike su vidljive kod uređenja prostora, kod formiranja odgojnih skupina, u načinu rada odgajatelja tj. u cijelokupnom provođenju odgojno obrazovne prakse. U vrtiću otvorenih vrata raspored prostorija prilagođen je ovom načinu provođenja odgojno obrazovne prakse. U dječjem vrtiću „Rožica“ sobe dnevnog boravka nižu se jedna do druge i nisu pregrađene pravim zidovima, već harmonika-vratima koje se prema potrebi, otvaraju.

U našem vrtiću formirane su tri mješovite skupine: jaslička mješovita, srednja mješovita i starija mješovita skupina. Za vrijeme dolaska djece u vrtić sva djeca okupljuju se u srednjoj sobi. Tu sobu nazivamo još i sobom dežurstva jer u njoj sva djeca borave tijekom jutarnjeg i popodnevnog dežurstva. Nakon jutarnjeg okupljanja otvaraju se vrata između soba. Na taj se način prostor i skupine spajaju u cjelinu i djeluju

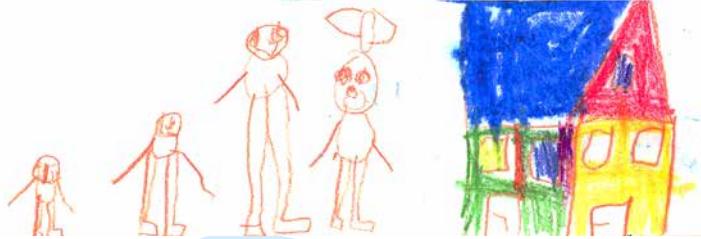
zajedno, kao velika obitelj. Zahvaljujući ovakvom načinu rada svi odgajatelji poznaju svu djecu, a djeca se oslanjaju i imaju povjerenja u svakog odgajatelja. Kad su vrata otvorena, djeca imaju priliku prema individualnim potrebama i interesima, samostalno birati prostor za svoju igru. Također djeca sama izabiru s kim će se igrati i družiti, a taj netko ne mora nužno biti iz njihove skupine.

Vrtić „Rožica“ prvenstveno djeluje kao dječja kuća, kao velika obitelj- organizacija koja uči. Zato je jedna od osnovnih zadataća nas odgajatelja, u organizaciji koja uči dizajniranje prostorno materijalnog okruženja. Prostorno materijalno okruženje značajno određuje kvalitetu igranja-učenja djece u odgojno obrazovnoj ustanovi. Odgajatelji trebaju stalno nuditi konkretnе i djeci zanimljive materijale koji potiču aktivno konstruiranje znanja tj. učenje činjenjem. Za vrtić „Rožica“

veliku važnost u odgojno obrazovnoj praksi imaju kretanje, neovisnost i interakcija. Kretanje je osnovna potreba svakog djeteta, a posebno djeteta predškolske dobi. Neovisnost se odnosi na djeci stalnu raspoloživost i dostupnost zanimljivih i poticajnih materijala. Interakcija i komunikacija podrazumijeva prostor koji je koncipiran tako da omogućuje različite oblike grupiranja djece (manje i veće grupe), te susrete i druženja djece iz svih skupina, na razini čitave ustanove što je u našem vrtiću svakodnevница.

Svakodnevno zajedničko druženje, igranje i provođenje odgojno obrazovne prakse u našoj dječjoj kući „Rožica“ dovelo je do stvaranja osjećaja ugode, pripadnosti, topline i ljubavi baš kao što se to priliči svakoj sretnoj obitelji.

Odgajiteljica, Danijela Groš

Slušam i čujem što mi govorиш

Kada nam dijete priđe i počne govoriti o tome kako je njegov tata jučer kosio travu, a upravo u tome trenutku mi radimo nešto drugo, kako ćemo postupiti? Hoćemo li samo kimnuti glavom dajući djetetu do znanja da ga slušamo ili ćemo pogledati dijete i stvarno čuti ono što nam ima za reći i porazgovarati o tome s njime?

Dijete je vrijednost po sebi i prihvaća ga se u svoj svojoj njegovoj osobitosti kao člana jedne obitelji, s njenim osobitostima i vrijednostima. Tu dolaze do izražaja demokratska načela koja se očituju u odnosima odgojitelj – dijete, dijete – druga djeca, odgojitelj – roditelji, drugi odrasli – dijete, te odrasli – međusobno, kao važno okruženje djeteta i istovremeno i model djetetova ponašanja, a samim time uvažava se djetetovo osobno dostojanstvo i stalno razvija njegov identitet – samopoštovanje.

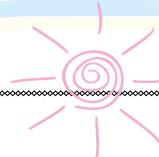
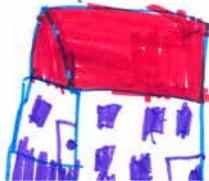
U tim odnosima jedan od najvažnijih aspekata za cijelokupni razvoj djeteta jest upravo komunikacija. Ali ne ona komunikacija u kojoj je dijete ono koje treba samo slušati, a odrasli oni koji trebaju govoriti već komunikacija u kojoj i dijete i odrasli i govore i slušaju. Nitko ne voli razgovarati s osobom koja ga ne sluša. Taj stav važi, kako za odrasle, tako i za djecu. Djecu treba slušati, a ne im samo govoriti. Govorom ih nečemu učimo, a slušanjem ih uvažavamo. Osjećaj da ih slušamo daje im potvrdu da ih poštujemo, priznajemo kao zasebne osobe vrijedne da ih se sasluša. Ako želimo da nas dijete sluša dok govorimo, potrebno je da i mi budemo dobri slušaoci. Djeca koja znaju da ih njihovi roditelji i odgojitelji čuju, a pri tome ne osuđuju, odrast će u spoznaji da ih poštjuju.

Da bismo pokazali djetetu da ga slušamo, potrebno je spustiti se na njihov nivo. Dijete trebamo gledati u oči jer taj je kontakt od posebne važnosti. Djeci trebamo pomoći da se izraze, pokazati im da smo ih čuli, ne prekidati ih nego im dopustiti da kažu sve što žele, uvijek razgovarati tihim i smirenim tonom što će pokazati djetetu da smo ozbiljni i da nam je važno ono što nam

govori. Takvim postupanjem postižemo aktivno slušanje koje je jedan od najkonstruktivnijih načina odgovaranja na djetetove poruke o osjećajima i problemima. Aktivnim slušanjem odrasli ne šalje svoju poruku ili svoje mišljenje o problemu ili onome o čemu dijete govori, već samo potvrdu da je uspio razumjeti djetetovu poruku, odnosno da je dobro shvatio kako se dijete osjeća. Ako se radi o problemu, odrasli time pokazuje suošjećanje, ali ne prisvaja problem, već pruža djetetu priliku da ga samo riješi. Aktivan slušatelj je onaj koji želi čuti što dijete ima za reći, želi mu pomoći, prihvata njegove osjećaje, ima povjerenja u njegovu sposobnost upravljanja vlastitim osjećajima i nalaženja rješenja te smatra dijete individuom. Aktivno slušanje pomaže djeci da otkriju što točno osjećaju.

Slušati dijete je jedno, ali je najvažnije, ono što nam govorи uistinu čuti. Da bi se dijete svestrano i skladno razvilo, potrebna mu je prije svega ljubav i razumijevanje. Djetetu treba omogućiti da raste pod okriljem brige i odgovornosti, u atmosferi naklonnosti i moralne i materijalne sigurnosti. Uza sve to možemo se na kraju složiti sa činjenicom da je razlog zbog kojeg imamo dva uha, a samo jedna usta to da bismo mogli više slušati, a manje govoriti.

Odgojiteljica, Željkica Pretković - pripravnik

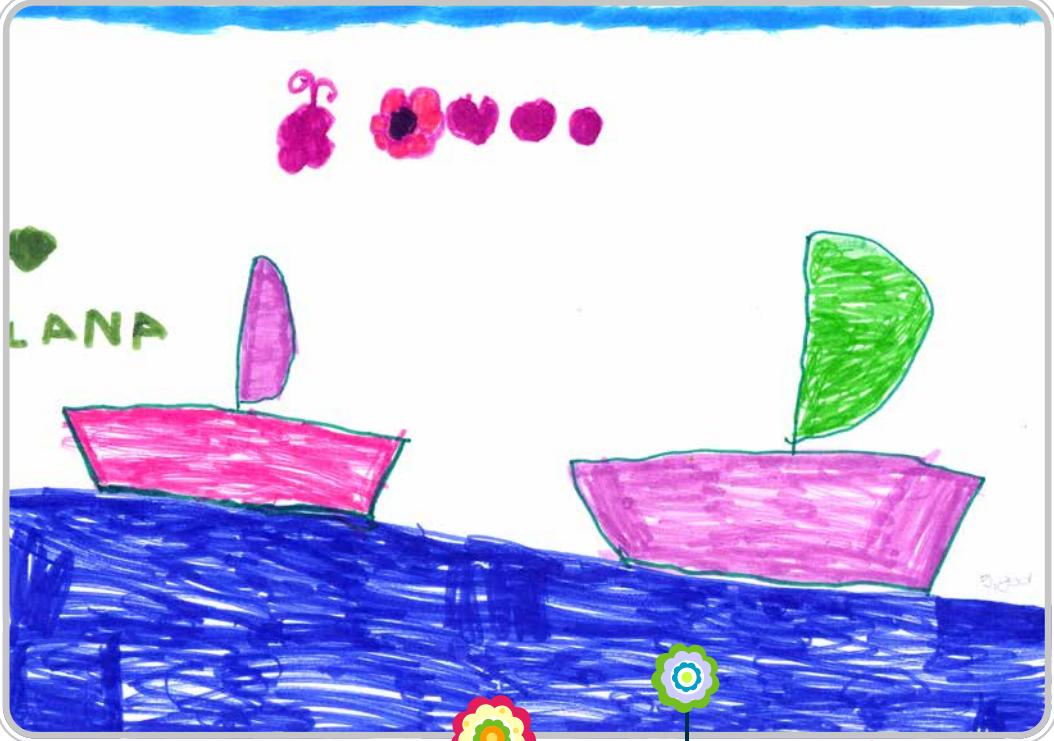

...zato sam ja sretna „teta“

Biti dio dječjeg svijeta privilegija je koju odgojitelji uživaju svakodnevno. Zanimanje odgojitelja prije svega nudi veliku kreativnost i raznolikost. Biti poticatelj, promatrač, voditelj, suigrač, sve su to uloge koje se svakodnevno isprepliću u odnosu na dječje potrebe pa je svaki dan, svaki trenutak drugačiji, uvijek u okruženju ispunjenom ljubavlju i veseljem. Djeci pristupam s ljubavlju jer je ljubav temelj svakog pozitivnog odnosa. Ljubav prema nekome daje nam mogućnost da od sebe damo maksimum, a u odnosu na odgoj ljubav je temelj za jačanje međusobnih odnosa. Iz ljubavi izvire prijateljstvo. Sa svom djecom, neovisno iz „čije su grupe“ možemo biti prijatelji i zajedno stvarati prijateljske odnose i ugodnu, pozitivnu klimu u kojoj je ljepeš i lakše surađivati i stvarati međusobno povjerenje.

Upravo u takvoj se klimi kod djece razvija osjećaj vrijednosti, samopoštovanja i samosvijesti, a to je dobra pretpostavka za pozitivan razvoj ličnosti. Roditelji, odgojitelji i okolina trebaju biti dobri primjeri i osiguravati dobro okružje za razvoj djece. Iskrenost osjećaja treba pokazati primjerom. Iz ljubavi nastaje prijateljstvo, iz prijateljstva povjerenje, a iz komunikacije razumijevanje što je za mene osnovna pretpostavka skladnog okruženja u kojem se odvija odgojna praksa. Djecu treba prihvatićti onakvima kakva jesu, razumjeti njihove „dobre“ i „manje dobre trenutke“. Ljubav prema djeci ne smije biti uvjetovana njihovim postignućima ili lijepim ponašanjem.

Naše razumijevanje i prihvatanje će pomoći djeci da i ona lakše razumiju i prihvate vlastite osjećaje. Svatko može nešto ponuditi, a jedna od uloga odgajatelja je da djecu učinimo svjesnima kako je svaki njihov doprinos važan. Predivno je sudjelovati u dječjem učenju kroz igru, pitanja, zaključke, tamo gdje su mašta i otvorenost poticaj otkrivanja nečeg novog, a za nas odrasle već poznatog svijeta.

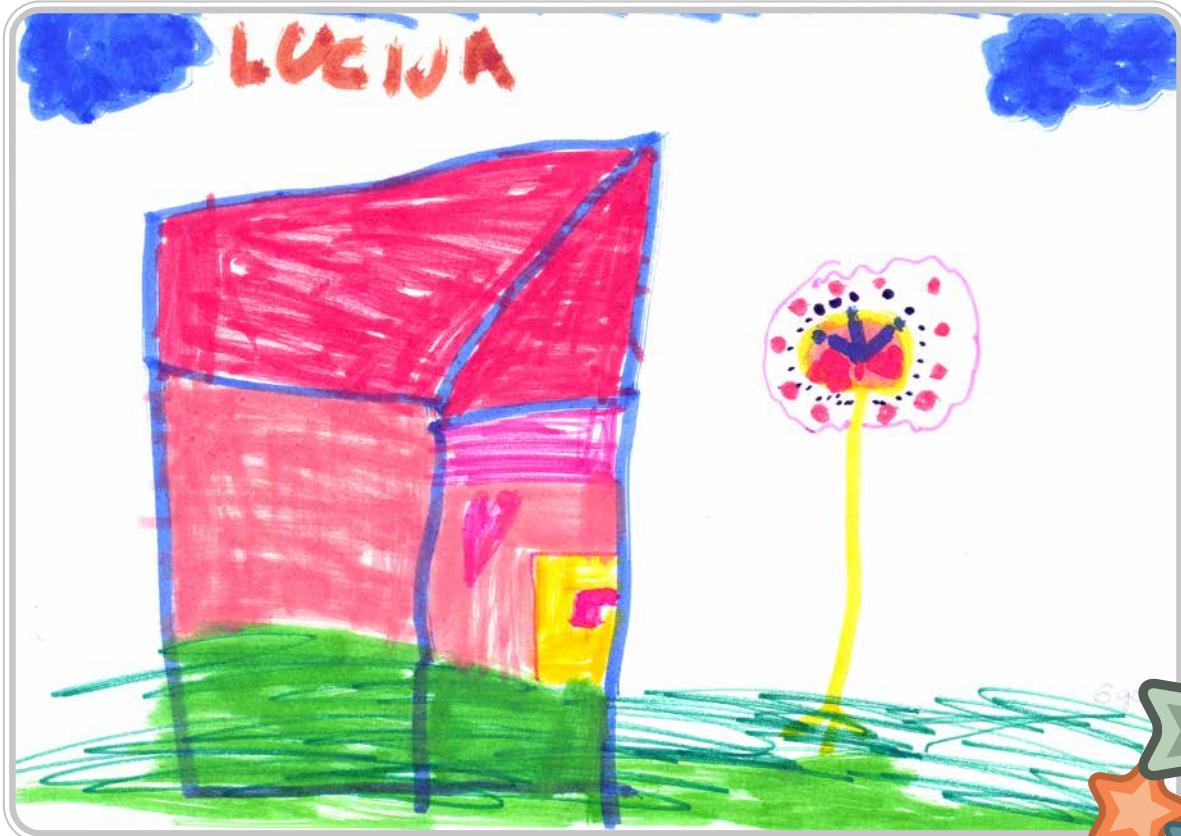
Užitak je i čast biti makar djeličem djetinjstva djeteta, pratiti njegov nezaustavljivi napredak. Iznenaduje nas i oduševljava svojom spontanošću, divljenjem i iskrenom znatiželjom prema svemu što ga okružuje. S djetetom nikada nije dosadno. Nema tog djeteta koji vas barem jednom neće nasmijati do suza. Odgajateljski poziv ispunjava me ponosom i moja je dnevna doza radoći. Najveća mi je nagrada kad osjetim svu uzvraćenu dječju ljubav kroz njihov osmijeh i zagrljaj pri svakom susretu. I zato sam ja...sretna „teta“.

Odgojiteljica,
Nikolina Petak - pripravnik

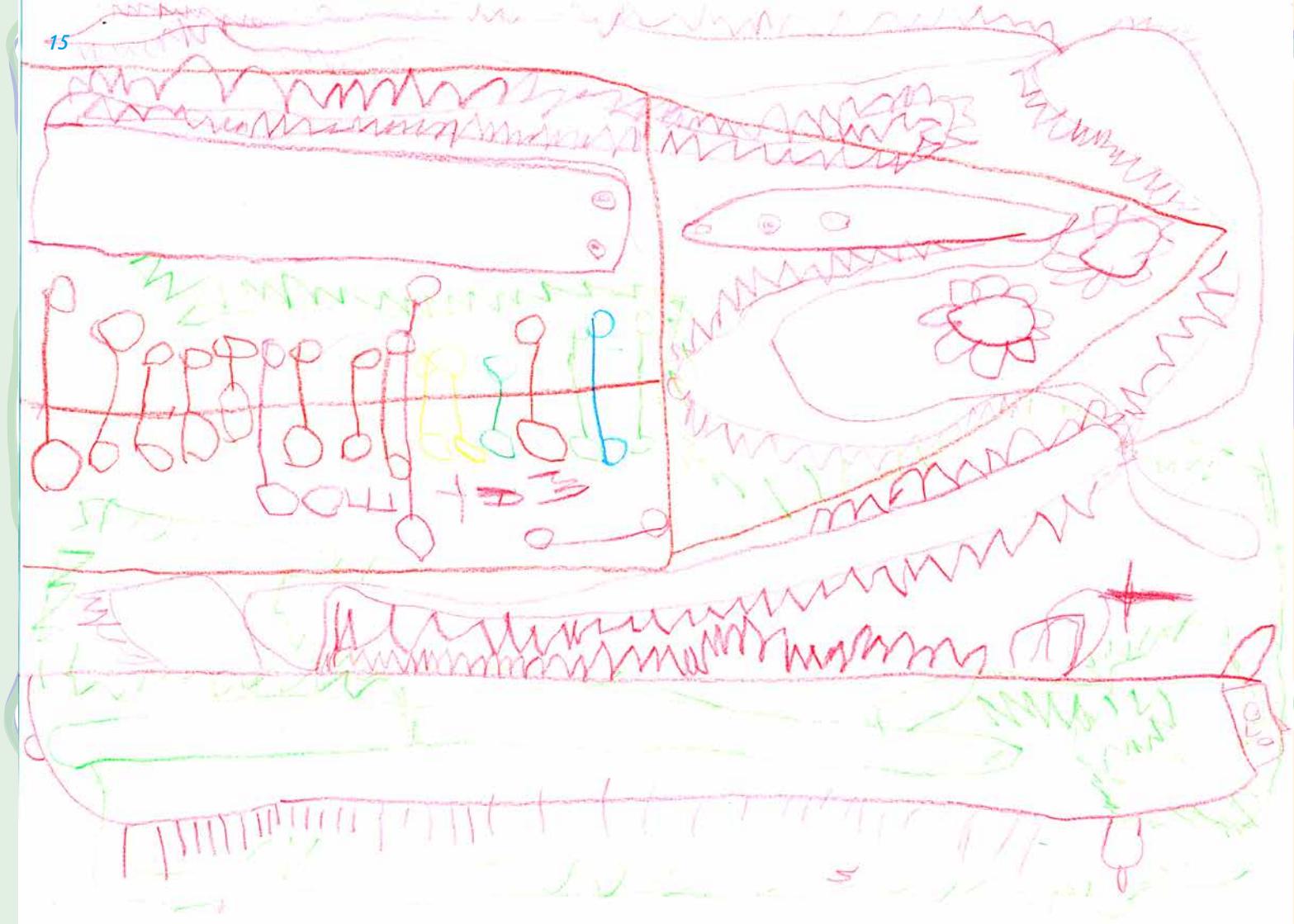

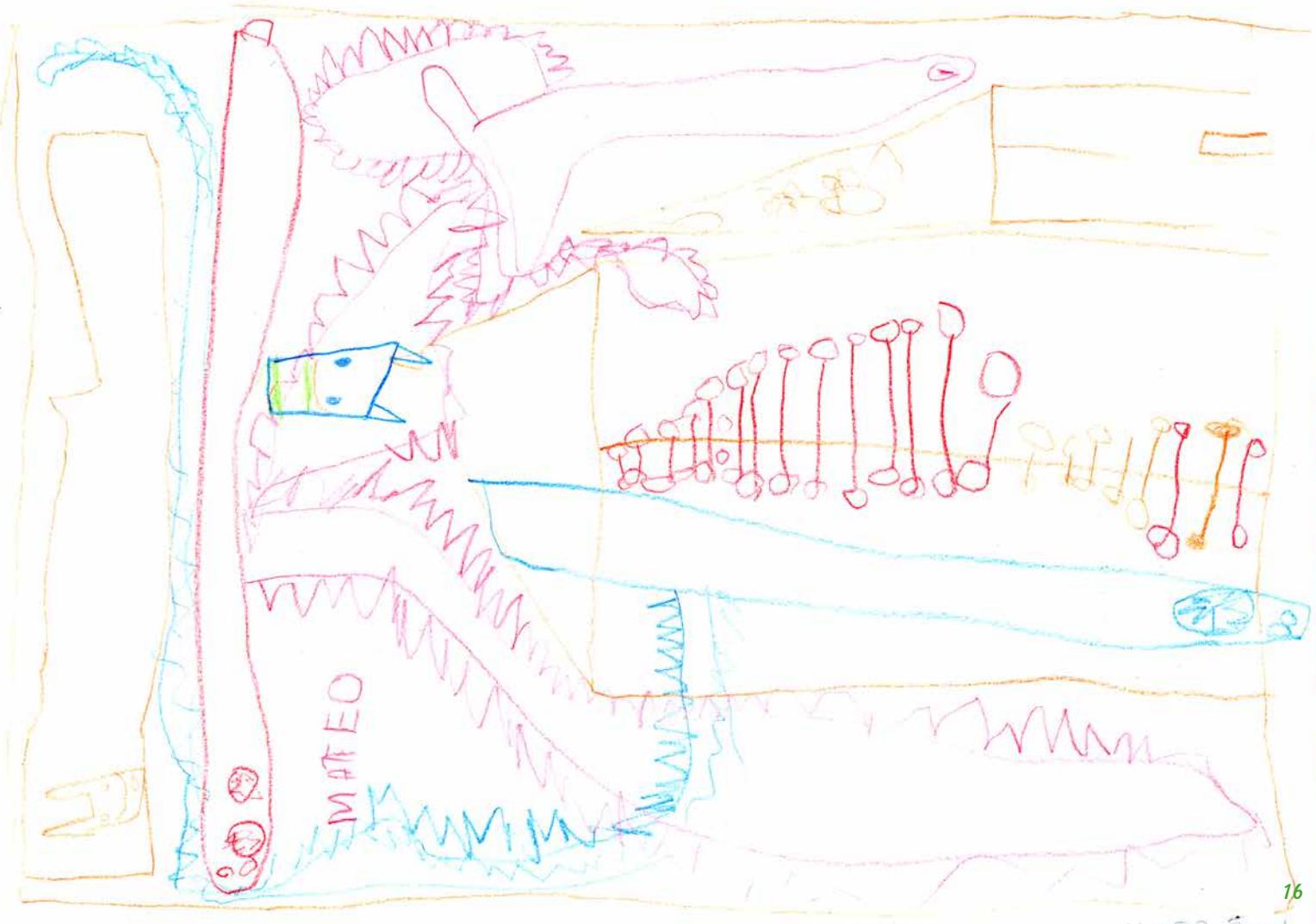
Malo dijete - veliki kreativac

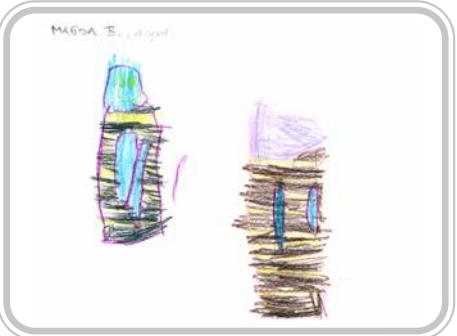

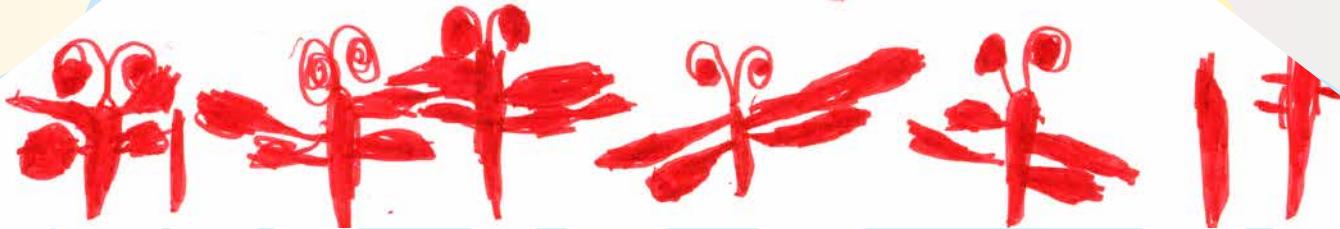

Malo dijete-Veliki značac

MATIJA (6,5 god.): „...Helikopter je leteća sprava koja prevozi ljudе u rat. To sam vidio na filmu.“

NEVEN (5,5 god.): „...Most je gdje ljudi prolaze, i bicikli i auti, da ih ne odnese voda...“

JAN (5 god.): „Madioničar je čovjek koji radi trikove da nasmije djecu...“

MARIN (5,5 god.): „...Računalo je aparat na kojem tipkame, gledame crtiće i bojamo i još igrame igrice...“

LANA (5 god.): „...Telefon je jedna sprava koja nam služi da zovemo ljudе...“

PETRA (5 god.): „...Prijatelji su oni koji se skupa lijepo igraju i crtaju i nikad se ne svađaju, samo nekad..malo...“

PAULA (5 god.): „...Kad se ja kupam onda mi je tak veelik trbuh. Jučer smo doma imali juhu od jučeri i meso smo si zgrijali jer je tata opet na moru...“

LUCIJA 6 god. : „Mama i tata
nas djecu vole i kupuju nam
igračke, i mama nas još i rodi..“
Ljubav je kad netko drugog voli i
da mu pusu..“

MARIN (5,5 god) : „Tata
me danas dopeljal u vrtić jer
mama mora vući s bratom
onu debelu knjigu kaj se zove
Pinokijo..“

LANA (5 god.) : „...Sunce
se sjaji i na nebuh je i
onda stvara svjetlo da
vidimo...“

MATIJA (6,5 god.) : „...Svjetlo
je kad nam upaljena lampa
pomaže da bolje vidimo.“

NIKA (5 god.) : „Moja strina veli
da se ne riba sa starim ribežom
jer je on pun bakterija. Ja sam
si za strinu uzela od dedinoga
Milana od brata ženu jer hoću
imati strinu...“

LUCIJAN (3 god.) : ...
Kad sam bij na godišnjem
sanjaju sam Kjampusa da
mi je dosej u sobu. On je
misijoj da sam zjocest a ja
sam jako dobaj...“

LUCIJA (6 god.) : ...
Knjiga sastoji od papira
na kojem nešto piše i
nacrtano je...“

PAULA (5 god.) : „...Ja sam slavila
doma rođendan s dvije torte, zaprav
sve skupa u jednoj. Inače 5,5 godina
se ne slavi, samo kad je cijeli broj..“

NIKOLINA (6 god.) : ...
Sladoled je zaledena
krema kaj je slatka i jede
se po ljetu...“

PAULA (5 god.) : ..
Naš je vrtić kuća u
kojoj se igramo i učimo...“

Svako slovo – nešto novo

Djeca se od najranije dobi u odgojno – obrazovnim ustanovama, tj. vrtiću susreću sa slovima. Razvoj rane pismenosti započinje u najranijoj dobi djeteta, a ne u godini prije polaska u osnovnu školu ili pak u školi. Uloga vrtića očituje se u poticanju tog procesa, znači, u prepoznavanju i podržavanju prirodnog interesa za različitim oblicima pisane komunikacije, kojeg iskazuju djeca. Rana pismenost povezana je s razvojem simboličkih funkcija i sposobnosti djece koje su nužne u aktivnostima početnog čitanja i pisanja i računanja i sl., pa tako i u drugim aktivnostima svojstvenim djeci rane dobi, npr. simboličkim igrama.

Prijenos značenja s jednog predmeta na drugi, npr. kad djeca u simboličkoj igri lječnika štapić koriste u funkciji injekcije, jedan je od primjera takve simbolizacije.

U vrtićkoj praksi svakodnevno je moguće uočiti kako djeca spontano nastoje svoje ideje i iskustva prenijeti i na papir

s drugima. Veliku pozornost posvećujemo onima dječjim radovima u kojima ona koriste različite oblike ekspresije, nastojeći otkriti njihovo dublje značenje tih uradaka djece i ideje koje oni sadržavaju. Na razvoj rane pismenosti i početnog čitanja značajan utjecaj ima kvaliteta prostorno-materijalnog okruženja vrtića, između ostalog omogućavanje sudjelovanja djece u mnoštvu zanimljivih aktivnosti, od kojih su mnoge samoinicirane i samoorganizirane. Bogato poticajno okruženje značajno pojačava motivaciju, tj. želju djece za pisanjem, i time podupire razvoj njihovih kompetencija iz područja rane pismenosti. Osjećaj zadovoljstva i ugode također doprinosi motivaciji djece za sudjelovanjem u raznovrsnim aktivnostima, pa tako i onim povezanim s razvojem rane pismenosti.

Već od rane dobi djeca uočavaju slova i brojke u svom okruženju i za njih pokazuju interes. Zato slova, a i brojke ističemo u različitim prostorima vrtića, na mjestima dostupnim djeci (na garderobnim ormarićima, p lakovima u sobama, igračkama itd.).

kroz različite oblike simboličke prezentacije.

Takvi njihovi pokušaji predstavljaju podlogu razvoju pismenosti, i to već u posve ranoj dobi. Djeca u vrtiću često i sama iniciraju i organiziraju aktivnosti na najrazličitije načine, potaknuta svojom intrinzičnom motivacijom.

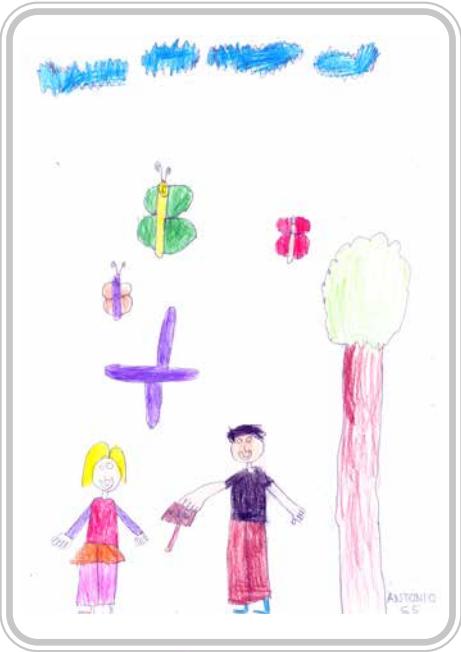
Stalnim promatranjem različitih samoiniciranih i samoorganiziranih aktivnosti djece u našem vrtiću uočili smo i mnogo elemenata rane pismenosti. Stalno prikupljamo fotografije i autentične grafičke uratke djece. Rana pismenost djeteta uključuje mnogo više od ekspresija koje se oslanjaju na uporabu slova, brojeva i sl. Bez obzira na nepoznavanje standardnih znakova (grafema), djeca bilježe svoja zapažanja i načine razmišljanja, koja se očituju u mnoštvu simboličkih prezentacija. Djeca se kasnije s lakoćom mogu prisjetiti njihovih značenja i o njima razgovarati

Djeca često imaju potrebu bilježiti svoje misli i rezultate do kojih dolaze u različitim aktivnostima, stoga im bilježenje omogućujemo u sve većem broju centara (u centrima početnog čitanja i pisanja, slikovica, lječnika, istraživačkom, likovnom). Svoja zapažanja tijekom aktivnosti ili rezultate djeca bilježe na mnogo različitih načina. Mogu rabiti posebno pripremljene plakate, različite oblike grafičkih i simboličkih prezentacija, standardna slova i sl. Stalnim praćenjem djece ističemo da se djeca vrlo često „igraju pisanju“, precrtavajući i/ili prepisujući slova s predložaka, prije nego ih raspoznaaju. Upravo takve aktivnosti često se javljaju u simboličkim igrama, npr. kad „pišu“ recepte za lijekove, recepte za kuhanje, pisma za „tete“, a osobito u interakcijama s djecom koja su dobro starija ili u području rane pismenosti kompetentnija. Stoga i mi u vrtiću potičemo druženje djece različite starosne dobi, a njihove uratke izlažemo na panoima i plohamu našeg vrtića. Raznovrstan pripremljen materijal motivira djecu za korištenje slova i brojki te potiče razvoj njihove rane pismenosti. Zato smo posebno osmisili i obogatili centar početnog čitanja i pisanja koji sadrži razne slikovnice, enciklopedije, pokrivaljke, umetaljke, prazne papire i olovke te različite didaktičko oblikovane igre. Ponuda materijala različitih namjena i različitih mogućnosti uporabe pozitivno djeluje na razvoj rane pismenosti djece. Razvoju rane pismenosti djece snažno doprinosi druženje i komunikacija s drugom djecom. Kako bismo podržali raznovrsne socijalne interakcije djece, nastojimo izravne intervencije u aktivnostima djece sa slovima smanjiti na što manju mjeru. Na taj način potičemo aktivnosti međusobnog poučavanja i (samo)korigiranja u području rane pismenosti te jačamo njihov osjećaj kompetentnosti.

U poticanju razvoja rane pismenosti djece u vrtiću uloga odgojitelja usmjerenja je na stvaranje prostorno-materijalnih i socijalnih preduvjeta za razvoj raznih aktivnosti u kojima djeca, već od najranije dobi, rabe elemente pismenosti. U primjerenou oblikovanom vrtičkom okuženju, većina djece nauči raspoznavati i pisati slova i brojke i prije polaska u školu. U ranom odgoju i obrazovanju, u području rane pismenosti najvažnije je osigurati uvjete u kojima će djeca svjet slova i brojeva doživljavati kao zanimljivo i pozitivno iskustvo. Na taj način uvažava se prirodna motivacija djece za istraživanjem, otkrivanjem, razumijevanjem i učenjem slova i brojeva, a primjereni oblici naše podrške samo dodatno oplemenjuju i podržavaju dječja nastojanja.

Odgojiteljica, Anamarija Kralj

Projekti u "Rozici"

Projekt kao metoda rada u dječjem vrtiću nije nešto novo. I u našem vrtiću prihvaćamo ovaj model integriranog učenja u kojem djeca uče neovisno od vođenja odgojitelja oslanjajući se na vlastite sposobnosti. Takav projekt najčešće kreće od djece i njihovih interesa za određenu temu. No, postoje teme koje se djeci ponude i u kojima djeca počinju sama ili uz pomoć odgojitelja učiti, saznavati i sudjelovati u situacijama koje potiču njihov razvoj, njihovu osobnost i mogućnost korištenja u neposrednim životnim situacijama.

Kada smo se prije dvije godine mi odrasli i djeca „uselili“ u naš mali vrtić bilo je potrebno udahnuti život novim zidovima i okolišu koji nas je okruživao. Malo po malo, potičući na određene aktivnosti, djeca i mi odrasli pokrećemo projekt kojem smo ime dali „Oko jene hiže“. Sustavno stvarajući zdrav, human i poticajan okoliš, stvaramo projekt koji ima uporište u cijelokupnom odgoju za održivi razvoj i polazi od kvalitetnih međusobnih odnosa i komunikacije, a onda se prenosi na suživot sa životinjskim i biljnim svijetom.

Nositelji našeg projekta bili su i još su uvijek (projekt još traje) svi članovi našeg malog tima i djeca vrtićke grupe, no u projektu su sudjelovali svi čimbenici odgoja, dakle i roditelji i lokalna zajednica. Time je projekt u pravom smislu riječi činio integrirani predškolski kurikulum. Projekt se provodio po vremenskim i tematskim cjelinama, akcijski i istraživački. Rezultat takvog

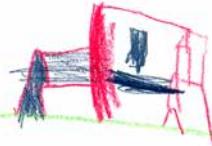
tijeka projekta su i brojni podprojekti nastali u tom razdoblju. Uz uređenje prometnog igrališta, povrtnjaka i cvjetnjaka, opremljeno je i igralište vrtića. Djeca su učila iskustveno, sama su sadila, sijala, pljevila i brala plodove iz povrtnjaka i time stjecala praktična iskustva. Projekt smo 25. ožujka prošle godine prezentirali na županijskoj Smotri projekata iz područja Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo, održanoj u Osnovnoj školi „Lijepa naša“ u Tuhlu.

Drugi veliki projekt proveden u vrtiću Rožica nazvali smo: „Poštarska bajka u Rožici“, a započeo je na prijedlog Hrvatskih pošta, zahvaljujući sadržajima koji su se počeli provoditi u našem vrtiću, a odnosili su se na upoznavanje institucija i ustanova u našem mjestu. Naime, kako smo tek započeli s radom vrtića, u svakodnevnim šetnjama željeli smo djecu što bolje upoznati sa sredinom u kojoj vrtić radi i djeluje. Druga stvar koja nas je potakla na ovaj projekt je situacija u kojoj svakodnevno poštari donosi u našu kuću poštu, a djeci je to postalo sasvim uobičajeno i „baš kak doma“. Predložili smo djeci da napišemo pisma, nacrtamo crteže i pošaljemo u neke dječje vrtiće, te da pričekao odgovor. Drago nam je što je odgovor brzo stigao i za kratko vrijeme djeca su dobila pet pisama koja su stalno prepričavala. Interes se proširio na poštanske marke i ostale sastavnice posla na

pošti koje smo upoznali posjetivši poštanski ured u Velikom Trgovišću. Napravili smo i mali ured u vrtiću koji je svakodnevno bio „pun zadovoljnih klijenata“. Tako se projekt pomalo unapredio i bogatio novim iskustvima koja će djeca i neposredno koristiti.

Hrvatska pošta na ovaj je projekt odgovorila darovima za djecu, a zahvaljujući državnom natječaju pod nazivom „Vaša pošta za dobra djela“ na kojeg se prijavio i naš vrtić spominjanim projektom, „Rožica“ je primila donaciju omotnica s plaćenom poštarinom. Veseli nas i daljnji nam je radni poticaj činjenica što je zajednica prepoznala naš trud, a posebno smo ponosni na podatak da smo, iako tek dvije godine djelujemo, jedini dječji vrtić s područja Krapinsko-zagorske županije koji se uopće odvazio i prijavio ove godine svoje projekte na ovako važne natječaje i smotre i k tome još postigao uspjeh.

Ravnateljica, Gordana Pavlinić

Od suradnje prema partnerstvu

Dobra suradnja obitelji i vrtića vrlo je važan preduvjet optimalnog razvoja i odgoja djeteta. Profesionalna uloga odgojitelja i životna uloga roditelja vrlo su slične te se međusobno isprepliću.

Polaskom djeteta u vrtić roditelji i odgojitelji postaju suradnici na zajedničkom zadatku odgoja i obrazovanja djeteta, a jedini izravni svjedok njihovih uloga je dijete. U toj interakciji sudjeluju zajednički jer jedni drugima imaju što reći, pokazati, uputiti i upoznati a dijete je najveće zajedničko potkrpljenje koje će biti sretno i zadovoljno ako mu okolina to dopusti.

Upravo je zbog toga važno da odgojitelji i roditelji u međusobnu suradnju ulažu puno povjerenja, otvorenosti, tolerancije, objektivnosti, da uskladjuju odgojne utjecaje te zajednički rješavaju probleme u razvoju i odgoju djeteta. Tako se istodobno svima pruža prilika za učenje demokratskih načela (sloboda izbora, usuglašavanje stavova, razumijevanje, suradnja, tolerancija i odgovornost).

U izgradnji dobrih suradničkih i partnerskih odnosa s roditeljima u našoj „Rožici“ osobiti trud ulažemo u stvaranje situacija za aktivnu i ravnopravnu komunikaciju i interakciju roditelja i odgojitelja što je vidljivo u:

*njegovanju kvalitetne, iskrene i otvorene komunikacije usmjerenе ka dobrobiti djeteta

*pravovremenim i konstruktivnim rješavanjem problema vezanih uz odgoj i razvoj djece

*poticanju roditeljskog uključivanja u promišljanje odgojno-obrazovne prakse

*jačanju roditeljske kompetencije, stjecanjem znanja i vještina potrebnih za odgoj djece u obitelji

U tom smislu roditeljima pružamo raznolike mogućnosti i oblike suradnje:

- *svakodnevna izmjena kratkih informacija te ciljani individualni razgovori roditelja i odgojitelja
- *informativni, edukativni i komunikacijski roditeljski sastanci u skupinama
- *komunikacija putem kutića za roditelje (upitnici, kutija primjedbi)
- *foto izložbe, izložbe dječjeg stvaralaštva, plakati, video i foto projekcije odgojno-obrazovne prakse
- *akcije prikupljanja didaktičkog materijala
- *aktivno sudjelovanje u ostvarenju različitih aktivnosti s djecom – boravak u skupini u vrijeme adaptacijskog perioda, sudjelovanje u projektima, demonstracija zanimanja
- *zajedničke radionice i druženja odgojitelja i roditelja (blagdanske, radno ekološke, završne svečanosti i sl.)

Iz svega navedenog može se zaključiti da samo raznovrsnim aktivnostima te nesebičnim uključivanjem i davanjem svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa, a vođeni željama i interesima djece te prijedlozima roditelja, možemo doći do postavljenog i konačnog cilja, a to je sretno i zadovoljno dijete.

Odgojiteljica, Beti Jambrek

Naš 1. rođendan

Kako je brzo prošlo. Jedna godina. Da ne povjeruješ. Vraćam se kratko u prošlost i pomislim na prve dane, mjesecce. Nas četiri odgojitelja (ja i u ulozi ravnatelja), kuhar, spremaćica i 40-tak djece, roditelji... i puno, puno zamisli, ideja i energije. Mislim da je upravo ta pozitivna energija, mladost odgojitelja i iskustvo nas starijih učinilo „dobitnu“ kombinaciju. Vrtić je „rasao“ iz dana u dan, vidljivo svakom oku. Djeca i mi smo od početka učili zajedništvo, život u velikoj obitelji neovisno o uzrastu, interesu i potrebama. Godina promjena, stalnih događanja, uspona, pa malo padova (tako to u normalnom životu biva). Uglavnom, stagnacije nema, ona je nemoguća u vrtiću koji se razvija.

Prvi rođendan. Gosti, uzvanici, djeca. Naučili smo puno toga, a imamo tako malo vremena danas to pokazati (tako smo razmišljali). Uzbudeni smo, tko ne bi. Ovo je prigoda da predstavnici osnivača, lokalne zajednice, ali i predstavnicima struke, uzvanicima poput načelnice za predškolski odgoj i svim roditeljima damo barem naslutiti koliko se radi s djecom i kako nam je ugodno živjeti i raditi u ovoj „hižici“.

Tijekom dana djeci smo pričali o rođendanu vrtića, o tome da ćemo ga proslaviti lijepom priredbom. Zauvijek ću pamtitи riječi malog Marina: „A kak bumo čestitali vrtiću rođendan kad on nema ruke?“. Jako ga je mučilo to pitanje, a mi odrasli nismo mu znali odmah odgovoriti. A...kao i na svakom rođendanu, bila je torta za djecu, pa priredba, veselje, igra i čašćenje gostiju...himna „Rožica“ koju su otpjevali svi u dvorani...bilo je lijepo, i za pamćenje...naš 1. rođendan. Neka ih ovako sretnih bude još puno.

Ravnateljica, Gordana Pavlinić

Glavni i odgovorni urednik - Gordana Pavlinić

Suradnici- odgojitelji: Marina Bišćan, Anamarija Kralj, Beti Jambrek, Danijela Groš, Nikolina Petak, Željkica Pretković

Lektura- Marija Smolić, prof.

Grafička priprema- Damir Jelinek * 098 393 694

Tisk- Vrhovec

Naklada - 200 komada

Izdavač - Dječji vrtić ROŽICA, Veliko Trgovišće

Godina- veljača, 2011. godine